Samenwerken ... in een familie

De liefde voor de boerderij en het landschap: hoe mooi als je die in je familie door kunt geven aan je kinderen, en die weer aan die van hen? Het wordt nog mooier als je ook echt samen aan die gedeelde passie kunt bouwen. Waarbij iedereen meedoet vanuit zijn eigen dromen en kwaliteiten. Zo wordt 1 + 1 veel meer dan 2! Zorgboerderij Hoeve Onderweg in Pijnacker is tot diep in de vezels zo'n echt familiebedrijf. Een stevig fundament.

John van Paassen

"Ik heb dertig jaar in de financiële sector gewerkt, maar het is altijd blijven borrelen: de vrijheid van een eigen boerderij. In 2018 zijn Agnes en ik zorgboerderij Hoeve Onderweg begonnen. Samen met Marianne en Thomas kunnen we heel veel werk verzetten. En de drie broers van Marianne komen altijd helpen als het nodig is, bijvoorbeeld als er gras ingekuild moet worden. Ook mijn vader is nog meerdere keren per week op de boerderij, even in de moestuin werken."

Marianne van Paassen

"De boerderij hebben we echt samen opgezet. Vanaf het begin wilde ik heel graag meedenken met mijn ouders. Wat voor soort zorg en welke doelgroep past bij jullie? Ik kan me niet voorstellen dat m'n moeder weg zou gaan en ik niet meer met haar zou overleggen. Dit is zo'n veilige basis, alles is bespreekbaar. We zijn samen een heel stabiel vlot."

Aad van Paassen

"Wat ik mijn kinderen en kleinkinderen probeer mee te geven? Geniet van het boerenleven en maak je zorgen zo klein mogelijk."

Thomas Attema

"Je moet geen twee kapiteins op een schip hebben. John is de hoofdboer, ik doe kleine dingen eromheen, koeien insemineren, zorgen dat alles het doet. Ik ben een handige donder: als iets niet meer werkt haal ik het uit elkaar – wegbrengen kan altijd nog! Alle keuzes op de boerderij maken we gezamenlijk. Natuurlijk is er ook weleens discussie, maar een beetje wrijving is gezond."

Samenwerken … in een familie

Melkveehouder John van Paassen is getrouwd met Agnes. Op de boerderij ontvangt hij mensen met een beperking of afstand tot de arbeidsmarkt voor dagbesteding.

"Op een rustige manier met de dieren omgaan, dat heb ik van mijn vader meegekregen"

"Hoeve Onderweg had vijftig melkkoeien. Dat betekende dat ik er werk bij moest zoeken. Ik wilde met de natuur werken, maar ook met mensen. Agnes gaf al EHBO-les en verleende gespecialiseerde zorg aan huis. Misschien kunnen we zoiets hier ook, dachten we. Dat werd de zorgboerderij. Ik ben geboren op een boerderij in Rijswijk. Ik was zeven jaar toen mijn ouders voor de vraag stonden: wat gaan we doen met het bedrijf? De nieuwbouw rukte op, ze moesten steeds weer land inleveren. Uiteindelijk zeiden ze: het is mooi geweest. Mijn vader bleef wel tot zijn 85e op de boerderij wonen. Hij heeft een hele praktische manier van met beesten omgaan, dat heb ik van hem meegekregen. Dan bedoel ik: een heel rustige omgang met de dieren, tegen ze praten. Over vijf jaar ben ik 65. De komende jaren moet duidelijk worden of Marianne en Thomas toekomst zien in het bedrijf."

Dochter Marianne van Paassen, werkt op de zorgboerderij en is verpleegkundige op de spoedeisende hulp.

"Zorgen voor elkaar staat voorop op onze boerderij"

"Ook toen ik nog m'n leven had met Thomas in de stad, kwam ik na een hectische dag op de spoedeisende hulp graag bij mijn ouders op de boerderij. Samen tafelen, het werk van de komende week bespreken: daar ging mijn hart sneller van kloppen.

Op Hoeve Onderweg begin ik 's morgens met een bakje koffie en geniet ik van de vogeltjes. Op de spoedeisende hulp sta ik meteen aan. Ik zou altijd buiten de deur willen werken, anders mis ik de actie. Maar de balans mag iets eerlijker. Ik werk nu één dag op de zorgboerderij en maak de zorgplannen voor de hulpboeren – onze cliënten. Zorgen voor elkaar staat voorop op onze zorgboerderij. Uit het hoofd en, hup, naar buiten. Ik denk dat Thomas en ik, als nieuwe generatie, veel meer bezig zijn met de vraag: wat hebben mensen nodig om ons te vinden? De website, social media. Stap voor stap zijn we op dat vlak aan het professionaliseren."

Schoonzoon Thomas Attema, had nog nooit op een tractor gezeten, maar is nu boer.

"Ik geniet elke dag!"

"Ik was interieurbouwer, deed vrijwilligerswerk, had het gigantisch naar m'n zin. En toen vroegen Agnes en John: zouden jullie wat zien in ons bedrijf? Ik had nog nooit op een trekker gereden. Drie jaar geleden ben ik op zaterdag gaan meelopen. Nu ben ik voltijd boer. John weet alles van koeien en financiën, Agnes en Marianne hebben hun zorghart en ik ben het manusje-van-alles. Opa komt ook nog twee keer in de week. Dan loopt hij een rondje langs de koeien en gaat aan de slag in de moestuin. Hij kan het goed loslaten. Er is natuurlijk veel veranderd. Vroeger insemineerde je niet en was er geen melkrobot. Maar een sterke koe herkennen, dat kan hij!

Vrienden zeggen: je bent altijd aan het werk. Rijk word je ook niet van het boerenleven. Maar ik houd van de afwisseling en geniet elke dag, als het goed gaat met de koeien, van de bloemen in de wei. En van de energie die ik krijg van onze hulpboeren."